

ZÁKLADNÍ ŠKOLA V PROSEČI U SKUTČE

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO VŠECHNY

ŠOTEK

ÚNOR 2017

Uvnitř najdete :

Masopust

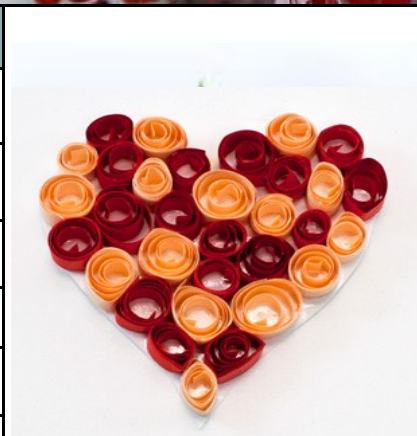
Generál Laudon

Šestáci v muzeu

Exkurze do ISŠT

Prosečská pověst

Nenechte si ujít

Nepřehlédněte!

FVTP

Sv. Valentýn

Hory

Básníci ve školní lavici

Výstava Lego

Únor plný basketbalu

M

A

S

O

P

U

S

T

MASOPUST

Tradice, která se drží v několika vesnicích v okolí Hlinska, byla zapsána na seznam kulturních památek UNESCO. Zásahu na tom má především poslední den masopustu, takzvané "vostatky". Zajímaly nás podrobnosti, které jsme pro Vás zjistily.

Andrea Tulachová, Petra Kynclová

Průvod maškar má svá poměrně přísná pravidla, masky se dělí na červené a černé, neboli pěkné a šeredné. První chodí Laufr, často se Ženuškou, následuje muzika, dva mládenci a čtyři Turci – dva modří, dva červení. Po nich jdou Kominíci, pak Slamění, Ras s Kobylkou, Bába s dědkem v nůši, Medvědář s medvědem a Židi.

V první části průvodu chodívali svobodní mládenci, v druhé ženáci. Každá maska má na vostatky určitou roli a také své místo v řazení průvodu: kobyla vždy průvod vede a ras ji ze zadu popohání, za nimi jdou strakatý se ženou a turci, poté následují kominíci, slamění a židi, všichni

doprovázeni říznou dechovkou. Po provedení obřadu žádosti o povolení u starosty obce se průvod maškar vydá na obchůzku všech stavení ve vesnici. U každého domu požádá strakatý se ženou pána nebo paní domu o dovolu pro maškaru tento dům navštívit a zároveň se optají kolik a jaké písničky chtějí domácí zahrát. Muzika hraje, turci tančí a o statní maškara si rozebere obyvatele domu a ostatní přihlížející a dají se "dopracovat".

Rasové nabízejí kobylku hospodáři "do tahu" i "do chovu" a ptají se po zdravotním stavu všech hospodářských zvířat, ale dnes, kdy je hospodářských zvířat již málo, často dojde na zdravotní prohlídky samotných obyvatel domu.

Kominíci si hledí vymetání kamena komínů hospodyňkám, ale především mají za úkol každého, kdo se jen připlete, máznout pro štěstí na tvář mazadlem připraveným z vymetených sazí. V tomto zkrášlování přihlížejících jim pomáhají ještě kobylky a slamění.

Slaměný má na vostatky ještě daleko důležitější poslání; podle mytologie plodnosti si každá hospodyně utrhla ze slaměného stýblo slámy pro dobré vyvedení hus, a jí samotné přispělo k utužení zdraví a plodnosti pořádné vyválení se se slaměným, nejlepě v závějí sněhu. A nakonec Židi, ti mají za úkol obchodovat, nabízejí rozličné služby jako stříhání, holení, a potom také mají na prodej různé potřebné i nepotřebné zboží.

Za tuto všechnu "práci" je celá maškara od hospodáře obdarována malou finanční částkou ale hlavně pohoštěním skládajícím se především z tradičních koblíh a sklenky alkoholu.

FESTIVAL VĚDY A TECHNIKY V PARDUBICÍCH

Ve čtvrtek 16. února jsme se zúčastnily soutěže FVTP na SPŠCH v Pardubicích. Mohly jsme si tu prohlédnout celkem 44 projektů ze skutečně rozmanitých oblastí a oborů. Z naší školy jsme se letos sešly tři týmy: Nina Sodomková a Adéla Stodolová (6. A) s projektem "Móda v proměnách staletí", Iveta Pešková a Tereza Vavřínová (8. tř.) s projektem "Sen a jeho obsah" a nakonec Lucie Lacmanová (8. tř.) a Slávka Jenišťová (9. A) s projektem "Na každém kroku záleží". Celý den jsme se snažily naše projekty co nejúspěšněji „prodat“. Netrpělivě jsme čekaly na vyhlášení výsledků. Po dlouhém čekání jsme se dočkaly. K naší radosti jsme zjistily, že oba starší týmy postoupily do krajského kola, které bude 16. a 17. března. Děvčata ze 6. třídy protentokrát nepostoupila, ale určitě jim nasbírané zkušenosti pomohou k úspěchu v příštím roce.

Speciální poděkování patří našim vedoucím projektů, kteří nám s těmito projekty velmi pomohli.

Lucie Lacmanová, Slávka Jenišťová

F

V

T

P

KRONIKA „LYŽAŘSKÉHO KLUBU“

Pondělí 6. 2. 2017

Po dlouhé a únavné noci přišla do pokoje paní učitelka Pešková. Mysleli jsme, že přijde pan učitel Stodola, a tak jsme předstírali, že spíme. „Škoda, třeba přijde příště.“

Po dobré snídani jsme po silnici, která vypadala jako jedno velké kluziště, mířili na svah.

Když skončila rozcvička, rozjeli jsme se dolů jako hejno rozsypaných bonbonů. Jakmile se někteří z nás odhodlali sjet kopec modré sjezdovky, hned uprostřed najeli na ledovku a spadli.

Až nás přestalo bavit lyžování na modré sjezdovce, zkusili jsme sjíždět hrbolky z červené sjezdovky. Překvapilo nás, že jsme hned první den okusili

zmrzlý sníh červené sjezdovky.

V polední pauze, když se odpočívalo, přeběhla nám pod postelemi myš. Podle pana učitele Stodoly jsme si něčeho „cvakli“.

Hned jak jsme vjeli na červenou sjezdovku, se opět někteří váleli na zemi. „Jak se můžete válet na zemi, když jste elitní lyžaři?“ pravil pan učitel Košnar.

Tento den nás úplně zdrtilo asi to, že Šárka dostala teplotu a musela odjet domů společně s Andrejem a jeho rodiči.

Pokoj č. 4,5

Úterý 7. 2. 2017

Paní asistentka nás vzbudila v 7:00 hodin, pak jsme se nasnídali a po snídani jsme šli na svah lyžovat. Lyžovali jsme 2-3 hodiny. Bylo to super. Pak jsme museli jít na oběd, polévka byla bramborová a druhé jídlo bylo maso, omáčka a těstoviny. Potom jsme měli hodinu volno. Potom jsme šli zase lyžovat, ve 4 hodiny jsme se vrátili a šli na večeri. Bylo rizoto. Pak jsme šli do společenské místnosti a poté na bowling. Když jsme se vrátili, dostali jsme buchtu. Byla moc dobrá. Pak jsme si vyčistili zuby a šli spát.

Pokoj č. 1

Středa 8. 2. 2017

Ráno nás přišel vzbudit pan učitel Košnar. Poté, co jsme se vyvalily z postele, jsme tam znovu spadly. Když jsme se doplazily ke stolu, daly jsme si snídani, která je podle pana učitele Stodoly jako „zrní pro slepice“. Po snídani jsme se snažily ve vší lenosti si obléknout věci na lyžování. Na sjezdovce jsme sjeli pár jízd a už nám byla zima, tak někteří z nás zbaběle zapadli do restaurace. Když jsme se došourali do hotelu, dali jsme si oběd a pak jsme šli na pokoj a dělali jsme kraviny.

Jakožto velký milovník hamburgerů šel pan učitel Košnar do hamburgerie a vzal pár dobrovolníků s sebou, kteří si chtěli dát pizzu. Pizzérie byla ale zavřená. No ale teď co s těmi, co nechťeli na pizzu ani hamburger? Nakonec tihle „odpadlíci“ šli jenom do cukrárny, kde se prodávaly takové lahodné dobroty, že když jste ochutnali, tak jste se roztékali na židli. Také odpadlíci zašli do Coopu, kde si dokoupili další sladkosti, zatímco

dobrovolníci byli v cukrárně. Když jsme došli do hotelu, zahráli jsme si pár karetních her. Omyl ! Pár „hlučných karetních her.“

Pokoj č. 13

Čtvrtek 9. 2. 2017

Ráno nás přišel vzbudit pan učitel Stodola. Tak jsme bohužel museli vylézt z postele. Pak jsme se s velkou námahou po ránu oblékli. Šli jsme na svah a Vašek si v půlce cesty vzpomněl, že zapomněl rukavice, tak se musel vrátit. Lyžovali jsme dopoledne, pak byl oběd a byl moc dobrý, pak odpolední lyžování, normálně jako vždy. Na večer se každý těšil, ne jen proto, že mají program 6. třída, ale hlavně proto, že k nám přijel pan Straka z Horské služby Jeseníky. Vyprávěl o přírodě v Jeseníkách, hlavně o nejvyšší hoře Jeseníků, která se jmenuje Praděd. Pak nám pan vyprávěl ještě něco o vzniku Jeseníků a o práci horské služby. Pak nám také promítal fotky. Všem se to určitě moc líbilo a nám hodně. Po povídání o horské službě jsme šli hrát hry, které připravila 6. třída. Byly to různé hry třeba jako: živé pexeso a další takové hry. Pak jsme ulehli do postelí a během chvíle jsme spali. Den byl super a těšíme se na další.

Pokoj č. 3

Pátek 10. 2. 2017

Ráno nás vzbudila paní Kopecká. Vůbec se nám nechtělo z postele. Lili vylezla za 5 minut půl osmé. Nasnídali jsme se, oblékli a šli na svah. Nazuli jsme si lyže a vyjeli na kopec. Šimon a Filip uviděli srnky a zapomněli vystoupit. Rozcvičili jsme se a pak jsme se rozjeli jako lavina. Celé dopoledne jsme jezdili a nakonec si Lili zlomila hůlku. Naobědvali jsme se a měli hodinu odpočinek. Když jsme měli jít na svah, někteří řekli, že už nechtějí jít, tak zůstali na pokojích. Za chvíli jsme vyrazili vzít si lyžáky a čekat na ty, kteří ještě lyžovali. Pak jsme zašli do hotelu odložit si věci a šli jsme do cukrárně. Poté jsme se navečeřeli a šli na zábavu. Myslím, že se celý den vydařil.

Pokoj č. 12

H

O

R

Y

BÁSNÍCI VE ŠKOLNÍ LAVICI

Ve středu 1.3. 2017 se uskutečnilo školní kolo v recitaci. K soutěži se dostavilo celkem 26 chlapců a děvčat 2. až 9. třídy. V porotě zasedli Mgr. Jana Pavlovičová, Mgr. Lenka Kvapilová, Mgr. Milena Tobiášová a Mgr. Zdeněk Pecina. Soutěžící vystupovali převážně s texty básní, ale vyslechli jsme i přednes prózy. Po všech přednesech se porota poradila a výsledky si zde můžete přečíst.

Kategorie O. - 1. třída - nebyla zastoupena

Kategorie I. - 2. -3. třída:

Místo	Jméno	Třída
3.	Jiří Fridrich	2.
2.	Miloš Dostál	2.
2.	Štěpán Hromádka	3.
1.	Petr Herynek	3.

Kategorie II. - 4. - 5. třída:

Místo	Jméno	Třída
3.	Sabina Křiklavová	5.
2.	Dominik Sladkovský	5.
2.	Radek Pešek	4.
1.	Karolína Kynclová	4.

Kategorie III. - 6. - 7. třída:

Místo	Jméno	Třída
3.	Jos. Matěj Kvapil	6. B
3.	Adéla Jetmarová	7.
2.	Adéla Stodolová	6. A
2.	David Sodomka	6. B
1.	Nina Sodomková	6. A

Postup do okresního kola.

Kategorie IV. - 8. - 9. třída:

Místo	Jméno	Třída
3.	Kateřina Stodolová	9. A
2.	Veronika .Lettlová	9. A
2.	Emá Sodomková	9. A
1.	Nebylo uděleno	

Postup do okresního kola.
Postup do okresního kola.

Všem vítězům blahopřejeme, ostatním účastníkům děkujeme za jejich vystoupení, a dívkám, které postupují do okresního kola, přejeme, aby se svým vystoupení uspěly co nejlépe.

DEN SVATÉHO VALENTÝNA

Den svatého Valentýna, pro který se vžilo jen zkrácené označení Valentýn případně sv. Valentýn, je označován jako svátek lásky, respektive zamilovaných. V tento den si partneři posílají dárky, květiny či sladkosti případně zamilované dopisy a pohlednice. Nejčastěji ve tvaru srdce jako symbolu lásky. Podle legendy se tento svátek slaví na počest kněze Valentina. Ten údajně za zády císaře oddával zamilované páry, kterým bylo bráněno ve sňatku. Když se jeho tajné praktiky provalily, byl zatčen a popraven. Jeho poprava měla

proběhnout 14. února a na Valentýnovu počest připadá na tento den svátek zamilovaných. Ve skutečnosti kolem svatého Valentýna (správně Valentin) panuje řada nejasností. Opravdu žil a působil jako katolický kněz. Podle historických zdrojů měl léčitelské schopnosti. Osoby, které uzdravil, se následně měly obrátit na křesťanskou

víru, což nesla nelibě tehdy v Krista nevěřící široká veřejnost. Valentýn byl z a t ě n a s ť a t .

Oslavy zamilovaných se však připomínají již z doby dávno přes sv. Valentýnem. Již ve starém Římě v předvečer svátku sv. Lupercalia vkládaly mladé dívky do nádoby lístky se svými jmény. Mladíci si následně z "osudí" losovali lístečky. Dívka, jejíž jméno si na lístku vytáhli, se měla stát v následujícím roce jeho v y v o l e n o u .

Obnova svátku zamilovaných proběhla až na začátku 20. století v USA a podle očekávání jde o ryze komerční svátek. Jistý výrobce vánočních přáníček se dostal do finančních potíží a začal proto hledat nový produkt, kterým by oslovil potenciální zákazníky. K

t o m u m u dopomohl nápad obnovit svátek svatého Valentýna. Nová tradice byla zavedena v roce 1907 a už o 2 roky později si výrobce valentýnských přáníček mohl mnout ruce - obrat jeho firmy se ztrojnásobil. Svátek zamilovaných se tak rok od roku stává více a více spíše komerčním svátkem, kdy největší profit ze svátku svatého Valentýna mají obchodníci a nikoliv zamilovaní.

bude 14. únor čtvrtek.

V roce 2018 bude 14. únor středa, v roce 2019

Eliška Bartošová, Filip Sejkora

S

L

A

V

Í

M

E

NÁVŠTĚVA MUZEA

V

V úterý 28. 2. 2017 podnikly třídy 6. A a 6. B exkurzi do Východočeského muzea Pardubice, kde se zúčastnila výukového programu „Příroda kolem nás“. V muzeu se před nimi objevily vitríny s ukázkami různých živočichů a rostlin, které můžeme vidět v přírodě našeho kraje. Chyběly tam ale popisky! Žáci museli podle informační brožurky doplnit v pracovních listech jména jednotlivých živočichů a odpovědět na položené otázky. Celý úkol jim zabral téměř hodinu času. Po vyplnění pracovních listů žáci společně hledali správné odpovědi. Celé dopoledne jsme uzavřeli obědem a potom procházkou po historickém centru Pardubic.

M

U

Z

E

U

Mgr. Jarmila Michálková

Mgr. Václav Mikulecký

GENERÁL LAUDON

Přesně 300 let uplynulo v měsíci únoru od narození mezi vojáky i prostým lidem oblíbeného generála Laudona.

Jeho jméno proslavila nejen píseň o Laudonovi, který „jede skrz vesnici...“, ale také rčení „Himmel, Laudon“, v překladu „nebesa, Laudon“. !), kterou údajně volali vyděšení prusští vojáci v obavách před jeho vojenským uměním.

Ernst Gideon von Laudon byl rakouský vojevůdce, jeden z největších vojevůdců 18. století. Pozdější generál Laudon se narodil před 300 lety (pravděpodobně 13. února 1717) na statku Tootzen v Livonsku (nyní Laudona v Lotyšsku) v nepříliš

majetné rodině z nižší šlechty, která údajně pocházela ze starého skotského rodu. Vojenskou kariéru zahájil u pluku ruské carské armády. Zúčastnil se války o dědictví polské (1733–1735), poté bojoval proti Tatarům a získal hodnost poručíka. Svůj pracovní život z větší části strávil ve službách rakouských císařů.

Laudon vyrůstal v chudé rodině a nedostalo se mu tudíž patřičného školního vzdělání. Francouzsky uměl pouze pasivně, což byla v době, kdy francouzština byla hlavním jazykem inteligence a byly v ní psány i vojenské spisy, velká nevýhoda. Navíc, ani jeho písemný projev v němčině nebyl právě dobrý. Počátkem 30. let 18. století vstoupil mladý Laudon do carské armády. Roku 1735 se při tažení do Porýní dostal do Čech, setkal se s

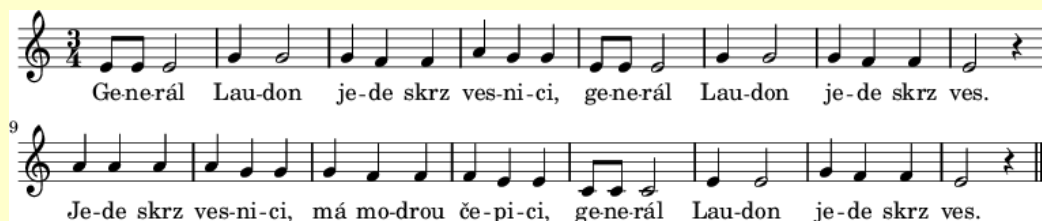
Evženem Savojským (který měl v té době renomé výborného vojevůdce) a s pruským korunním princem Bedřichem.

Ernst Gideon von Laudon byl ve své době velice populární. Za svou vojenskou kariéru zažil jedinou porážku. Generála Laudona napadl pruský zásobovací konvoj v bitvě u Guntramovic. Přestože byl Laudon poražen a nedokázal konvoj zničit, jeho ztráty byly menší než pruské.

Poslední slova, jež pronesl dle dochovaných pramenů, byla:

„Ach, nemějte mě za takového slabocha a nedělejte ze mne prost'áčka!“

Generál zemřel dne 14. července 1790. Den nato byly jeho ostatky slavnostně převezeny do vídeňského Hofburgu, kde je pochována i jeho manželka, která zemřela 17. března 1806.

V Novém Jičíně je na zdi rohového domu na náměstí, v němž zemřel, pamětní deska s datem úmrtí.

Nela Doležalová, Marcela Košnarová

V

Ý

R

O

Č

Í

ÚNOR PLNÝ BASKETBALU

V únoru jsme naše soutěžení věnovali basketbalu. Test basketbalové dovednosti družstev má prověřit, vše co jsme se naučili při nácviku a jak umíme tyto dovednosti využít v ostrém soutěžení.

Celá soutěž spočívá v plnění pěti disciplín, které jsou technicky i fyzicky dosti náročné. Těmito disciplínami jsou – štafeta s driblinkem po trati připomínající osmičky

s vystřídáním rukou (1/2 trati pravá, 1/2 trati levá), přihrávka basketbalovým míčem na vzdálenost 4,5 metrů po dobu 2 minut, střelba na koš z krátké vzdálenosti po dobu 2 minut, štafeta se slalomem a střelbou a házení 20 trestných hodů. Družstvo tvoří vždy 4 dívky a 4 chlapci.

Do našeho klání se zapojilo 5 družstev – za každý ročník tříd 2. stupně jedno družstvo a jedno družstvo vytvořené z učitelů.

Boje v jednotlivých disciplínách byly velmi tuhé, výkony výborné a legrace plno.

Do konečného pořadí se započítával součet umístění v jednotlivých disciplínách. Devátý ročník měl součet 13, osmý 14, sedmý 19, šestý 18 a učitelé 11.

Bylo dosaženo i několika pěkných individuálních výkonů. Adam Sodomka s Natálií Nešetřilovou si dokázali přihrát za 2 minuty 121 x, Adam Sodomka byl nejlepší mezi chlapci v hodu na koš – nastřílel za 2 minuty 55 košů, Natálie Rychová ve stejné disciplíně nastřílela 40 košů, Filip Romportl a Kristýna Stejskalová byli nejlepší ve střelbě trestných hodů s výkonem 13 a 12 úspěšných tref z 20 pokusů.

Konečné výsledky nejsou až zase tak důležité. Perfektní bylo, že se v tělocvičně sešlo současně 40 sportovců, kteří si skvěle zasportovali.

OKRESNÍ KOLO V BASKETBALU CHLAPCŮ

V pátek 24. 2. 2017 jsme se zúčastnili okresního kola v basketbalu chlapců kategorie 8.-9.tříd, které se uskutečnilo ve sportovní hale v Chrudimi. V turnaji hrálo 5 družstev našeho okresu. Byli jsme jediným týmem, který ve svém středu neměl ani jednoho borce, který hraje basketbal závodně za nějaký sportovní basketbalový oddíl. Postupně jsme se utkali se školou Smetanova Skuteč, Dr. Malíka Chrudim, U stadionu Chrudim a Gymnázium Chrudim. Soupeři nás přehrávali především přesnější střelbou, byť vlastní hra byla dosti vyrovnaná. V konečném hodnocení jsme obsadili 5. místo. K lepšimu umístění nám chybělo i trošku štěstí. Jedno utkání jsme prohráli 8 :7 po prodloužení, když vítězný bod zaznamenal soupeř 7 sekund před koncem.

Reprezentovali nás Filip Sejkora, Jaromír Pytlík, Jakub Šimon, Jakub Dostál, Adam Sodomka, Luboš Doubravský, Pavel Soukal, Tomáš Vích a Jakub Hledík. Díky za předvedené výkony.

Mgr. Jan Stodola

EXKURZE DO ISŠT VE VYSOKÉM MÝTĚ

Ve čtvrtek 2. února jela 8. třída s částí 9. třídy do ISŠT ve Vysokém Mýtě. Během dopoledne pracovali žáci ve skupinách, pod vedením učitelů a mistrů odborného výcviku se prakticky seznamovali s technickými obory, které lze na této střední škole studovat. Absolvovali praktické činnosti v těchto pracovních dílnách – administrativa ve strojírenství, mechanik strojů a zařízení, mechanik pro CNC stroje, počítačová grafika, čalouník, karosář, automechanik, zámečnick, nástrojař, opravář zemědělských strojů a autolakýrník. Žáky velmi zaujaly technické novinky – např. virtuální sváření, vytváření 3D obrázků a 3D tiskárna, vyhledávání závad u aut pomocí počítačového programu. Dopolední program byl velmi zajímavý, ale také náročný. Z exkurze jsme se vrátili unaveni, ale s novými zkušenostmi, které někteří žáci jistě využijí při rozhodování o volbě povolání.

Mgr. Zdeněk Pecina, Mgr. Šárka Kovářová

E

X

K

U

R

Z

E

V šestém ročníku jsme probírali pověsti. Také jsme si vyzkoušeli pověst napsat. Vy si můžete přečíst ukázkou od Niny Sodomkové.

PES PROSEČSKÝ

Proseč hostinec 1845 10.7.

„Dobrý den, pane, co si dáte?“ pravil hostinský. „Pivo, prosím.“ Hostinský podá pánu pivo a ptá se dál: „Co tady pohledáváte, pane?“ „Jedu do sídla Poprových.“ „Cože!? Pane, vy snad nevíte, co se o nich povídá? Prý tam bydlelo jedno děvče, které si mělo vzít nějakého lorda či co, prostě politický sňatek. Jenže ona ho nechtěla, a tak mu utekla, on ji ale dohonil, jenže ta dívka ho proklela. Potom se potopila do bažin, ke kterým doběhla ... Toho lorda pak zabil černý pes s červenýma očima, rozsápal ho na cucky. Od té doby je jejich rod prokletý, a pes je zabíjel tak, že je zakousl, ukousl jim hlavu anebo je alespoň vystrašil až k smrti...“ Cizinec dopil, odložil sklenici a řekl: „Já vím, jsem Karel Popr.“ „Ooo, ale když to víte, proč tam chcete jít? Čeká vás jistá smrt!“ Karel popošel ke dveřím a řekl: „Nehodlám umřít, chci zjistit, kdo vraždí můj rod.“ Hostinský k němu došel: „Ale pane, není to snad jasné, vraždí ten pes!“ „Je to jen zvíře, pane hostinský, sám přemýšlet nemůže, určitě je za tím člověk. To mi věřte.“ Otevřel dveře a odešel. Hostinský s otevřenou pusou se za mladíkem ještě chvíli díval

Když mladý Popr přišel k sídlu, přivítalo ho služebnictvo a paní Poprová, která nebyla psem zabita, jelikož neměla poprovskou krev. Paní Poprová byla vdova a matka Karla, jmenovala se Julie. Služebníci s radostí mladého Popra obsloužili.

„Jak se vlastně máte, matko?“ zeptal se Karel. „No, znáš to, detektivové vyšetřují vraždu tvého otce, noviny píší a pomlouvají nás...“ postěžovala si Paní Julie.

„A nenuďte se tu?“ „Ne, přítelkyně sem dojíždějí, aby si se mnou popovídaly u šálku čaje, nebo se též bavíme chytáním dřevěných rybek v našem rybníčku. Syn se s nejistotou zeptal: „A detektivové už zjistili, kde nebo kdo je vrah?“ Matka na něj pohlédla s nenávistí v očích: „Ne, nic nezjistili. Nebo alespoň nic normálního. Našli jen stopy, krvavé stopy psa a zub, samosebou taky krvavý!“ Paní Poprová si sedla do křesla. Syn se otočil ke dveřím a řekl: „Jdu navštívit dědečka Rudolfa.“ A odešel.

Pan Rudolf Popr seděl na lavičce, byl opřený o stůl a zřejmě spal. Když však přišel Karel blíž, zjistil, že má starý muž prokouslé hrdlo.

Proseč hřbitov 1845 13.7.

Průvod byl v černém, hudba hrála smutné písně, dokonce i obloha začala plakat. A rakev ukládali pánové v černém do hrobu. „Smutná událost,“ řekl nějaký hlas za Julii Poprovou. Ta se otočila a zjistila, že muže, který stál za ní, nezná.

Jak mohl být na pohřbu pana Rudolfa někdo cizí!? „Promiňte, pane, že se Vás ptám, ale kdo jste?“ zeptala se zdvořile. „Ó, promiňte, madam, že jsem se nepředstavil, jsem Alexandr Popr.“ „Nikdy jsem o vás neslyšela a ani jsem vás nikdy neviděla!“

řekla Julie s pobouřeně se staženým obočím. „ To je tím, že jsem bratranec z druhého kolena z otcovy strany, či co," řekl klidně mladík.

„ Ach tak, nebojíte se, že vás zde zabijí?" „ Nebojí se Karel?" zavtipkoval Alexandr.
„ Kde je vlastně sídlo?" Madam se na něj podívala s nenávistí v očích. „ V Rychtářově parku." „ Proč se tomu tak říká?" zeptal se. „ Asi tam kdysi žil rychtář, kdo ví."

Večer porada sídlo 1845 13.7.

„ Chudák Rudolf," zaznělo od stolu v obývacím pokoji. Všichni přikývli a začali se bavit. „Tak a dost!!! vykřikla paní Poprová. „Já už to nevydržím, jdu hledat pachatele, i kdyby mě to mělo stát život! A až ho najdu,bude litovat, že se kdy vůbec narodil!" vrískla. „ Ale Juli ,vždyt'..." „ Ne, ne, jdu a nikdo mi to nerozmluví...!" Julie nepozorovaně vzala ze stolu nejostřejší nůž, oblékla se do teplého oblečení a šla. Karel, který seděl v křesle, se zvedl, přehodil přes sebe kabát a běžel za ní, aby ji zkusil přemluvit.

Bylo kolem desáté hodiny, když se to stalo. Karel běžel za svou matkou, volal, křičel, ale nebylo to platné, paní Julie ho prostě ignorovala. Když tu se najednou pohnulo křoví vedle Karla, přidal tedy do kroku. Po chvíli si ale uvědomil, že ví, kam jeho matka jde, přeci k bažinám, kde mimochodem před stovkami let zemřela mladá dívka, kterou pomstil černý pes s červenýma očima.

O půlnoci Bažiny 13/14.7. 1845

Když dorazili na místo, měsíc zakrývaly listy stromů, potom znovu zasušilo křoví vedle Karla. Alexandr vyšel z křoví: „Už jsem se bál, že vás nenajdu." „Co tu děláte, Alexandře? Šla jsem sem sama a najednou jsme tady tři!" řekla rozhořčeně Julie.

Znovu zašustilo křoví. Nebyl to ale člověk, kdo vyskočil z onoho křoví, vyskočil z něj obrovitý pes s planoucně červenýma očima a černou srstí.

„Alexandře, Karle, utečte!" vykřikla paní Julie. „ Ale, co ty?" vykřikli oba mládenci naráz. Paní Poprová vytáhla nůž, který si vzala předtím ze stolu. „Běžte!" křikla na ně. Alexandr vytrhl nůž ženě z rukou a běžel ke krvavé obludě. Julie se na něj ohromeně dívala do chvíle, kdy si uvědomila, co se děje. Alexandr byl možná statečný a zdatný, ale pes měl mnoho výhod, kousal a chňapal, kam jen mohl. Alexandrovi už vyteklo spoustu krve. Krev stříkala, ale Alexandr se stále držel, měl totiž plán: zavede obludu do bažin, aby utonula, stejně jako dívka, která ji vyvolala na svět. Alexandr běžel k bažinám a bránil se nožem. Když doběhli na místo, snažil se Alexandr nešlápnout tam, kde by se propadl, ale ten zrádný močál ho i tak dostal. Když ho pes dostihl, bylo už pozdě. Alexandr už se ponořil do hlubin bažiny navždy. Ale nohy obrovského psa připomínající nohy slona se také zachytily do bažiny. Obluda i s Alexandrem se potopila do bažin.

Během let se bažiny ztratily a vyschly. Černého psa teď může mít jako mazlíčka, kdo chce. A všichni doufáme, že se toto prokletí už nikdy nebude opakovat.

NENECHTE SI UJÍT:

MÁTE RÁDI KOSTKY LEGO? MÁTE RÁDI STARÉ HRAČKY?
ZVEME VÁS NA VÝSTAVU

Š

„PLANETA LEGO 3

-

NÁVRAT NA ZEMI“

O

ANEB „KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ.“

T

VÝSTAVA DĚTSKÝCH PRACÍ ZE STAVEBNIC LEGO A HRAČEK
V RETRO STYLU SE KONÁ V PRACOVNĚ MODELÁŘSKÉ DÍLNY
A ŠKOLNÍ KNIHOVNĚ ZŠ PROSEČ VE DNECH

31.3. – 2.4.2017

E

OTEVŘENO: PÁ 12 – 16 HOD, SO 10 – 16 HOD, NE 10 – 18 HOD
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ – BUDE POUŽITO NA PODPORU
ČINNOSTI KROUŽKU TECHNICKÝCH DOVEDNOSTÍ.

K

V PONDĚLÍ 3.4. A ÚTERÝ 4.4. BUDE VÝSTAVA OTEVŘENA PRO
ŽÁKY ŠKOLY A ŠKOLKY PO PŘEDCHOZÍ DOMLUVĚ
S VYUČUJÍCÍMI A PANEM UČITELEM PAVLEM STODOLOU

Odkazy:

www.i-creative.cz

mimibazar.cz

<http://www.icej.cz/>

novinky.cz

www.veskole.cz

www.google.com

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU 2015

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012